

Aino Antila

VALTTERI
Vaihtoraportti

Matkailu
M588SN

1.8.2010

VAIHTO BALILLA

Ennen lähtöä

Sain sähköpostia vaihtojärjestöltä, jossa kerrottiin mahdollisuudesta lähteä opiskelemaan Balille Indonesiaan. Siitä lähtien ajatus vaihtoon lähdöstä pyöri mielessäni ja varsinkin Bali veti minua puoleensa. Halusin lähteä jonnekin jossa saisin nauttia kuumasta auringosta eli Bali sopisi täydellisesti. Eräänä koulupäivänä kysyin ystävääni Pauliinaa osittain vitsillä mukaan kanssani Balille ja kävelimmekin suoraan vaihdoista vastaavan opettajan puheille. Otimme lisää selvää vaihdosta ja vaihtokoulustamme. Kaikki näytti lupaavalta ja aloimme intoa täynnä hoitaa asioita. Muiden koulutehtävien ohella kävimme läpi pienimuotoista paperisotaa ja teimme tehtäviä vaihtoon liittyen. Se oli kuitenkin niin mieluisaa tekemistä, ettei ylimääräinen työ tuottanut minkäänlaista stressiä. Se ennemminkin tsemppasi myös koulunkäyntiin, sillä koko ajan olimme lähempänä lähtöä.

Olimme hieman liian myöhässä lentolippujen varaamisen kanssa, sillä vertailimme kovasti ja yritimme odottaa, jos olisi tullut halpoja lentoja. Onneksi saimme kuitenkin kohtuuhintaiset liput, mutta olisi kannattanut olla hieman aikaisemmin liikenteessä. Opiskelijaviisumin hakemisessa kesti pari viikkoa, sillä passit piti lähettää Indonesian suurlähetystöön. Sitten jäljellä olikin enää vain rokotukset ja matkavakuutus ja eikun reissuun.

Matkalla

Lähtö tuli aivan yllättäen, vaikka jatkuvasti tiesikin lähtevänsä. Syksy oli mennyt kuin hujauksessa ja nyt edessämme oli pitkä matka tuntemattomaan. Ensin lensimme Pariisin kautta Bangkokiin. Meillä oli lentojen välillä useita tunteja ja ehdimme käydä tutustumassa vilkkaaseen Bangkokin keskustaan. Pitkän päivän jälkeen Bangkokissa ja pitkän yön jälkeen Bangkokin lentokentällä pääsimme vihdoinkin astumaan Balin konee-

seen. Lentokoneesta Bali näytti vehreältä pikku paratiisisaarelta ja hihkuimme intoa. Pääsimme ongelmitta matkatavaroidemme kanssa tuntemaan Balin kuumaa, kostea ja tukahduttavaa ilmastoa. Siitä se hikoilu sitten alkoikin.

Olimme sopineet kahden toisen suomalaisen tytön kanssa etukäteen, että asuisimme yhdessä. Olimme siis varanneet kahdeksi ensimmäiseksi yöksi huoneet samaan hotelliin, jotta olisi helpompaa etsiä tulevaa kotiamme. Taksi vei meidät varaamaamme hotelliin, jossa sattumalta heti tapasimmekin tulevat kämppiksemme. He olivat saapuneet Balille pari päivää meitä ennen ja olivatkin jo ottaneet yhteyttä välittäjään, jonka avulla olivat päässeet katsomaan muutamia villoja. He kertoivat yhdestä villasta, johon olivat ihastuneet ja soittimmekin välittäjälle, jos pääsisimme katsomaan sitä uudestaan. Välittäjä tuli hakemaan meitä seuraavana päivänä hotellilta ja oli sopinut tapaamisen myös neljän suomalaisen pojan kanssa, jotka haimme mukaan. Me tytöt olimme ottaneet tavaramme mukaan, koska päätimme että muutamme sinä päivänä johonkin niistä villoista joita välittäjä meille näyttää. Se mihin työt olivat ihastuneet, olikin aivan uskomaton. Kuka nyt ei ihastuisi viiden tähden villaan, jossa meillä oli oma uima-allas, henkilökunta ja mikä parasta, kaksi apinaa. Pojat päättivät myös muuttaa kanssamme tähän luksusvillaan. Siitä alkoi meidän viiden tähden luksuselämä surffareiden paratiisisaarella, Balilla.

Balilla liikuimme vuokraamillamme skoottereilla. Niillä pääsi helposti paikasta toiseen, kunhan ensin tottui ajamaan siinä sekasortoisessa liikenteessä. Liikennesäännöt olivat aivan omat, mutta vasemmanpuoleiseen liikenteeseen tottui erittäin nopeasti. Olin aikaisemmin ajanut vain kaksi kertaa skootterilla, mutta hyvin lähti heti sujuumaan, vaikka ajoimmekin niin sanotusti kaksipäällä. Saimme skoottereiden vuokraajalta erittäin kehnot kypärät, joten ostimme suosiolla uudet ja ehdottomasti paremmat Hello Kitty-kypärät. Balilla skootterilla liikkuminen on erittäin helppoa senkin takia, että sen pysty parkkeerata ihan mihin vain, ruuhkissa pääsee sujuvasti eteenpäin eikä bensa maksa mitään. Julkista liikennettä ei ole Balilla, jonka takia skootteri oli ehdottomasti välttämätön.

Vaihtokoulumme Udayana University sijaitsee Balin pääkaupungissa Denpasarissa, jonne oli noin 20–30 minuutin ajomatka kotoa, riippuen aamuruuhkista. Koulu alkoi orientaatiopäivillä, joissa vaihtojärjestö ja koulu esittäytyivät ja kertoivat vaihdosta, koulun käynnistä, elämästä Balilla ja muista käytännön asioista. Olimme saaneet en-

nen vaihtoon lähtöä tietoa kursseista vaihtojärjestön sivuilta ja sieltä näimme myös mahdollisten opintopisteiden määrän. Normaalikoulupäiviä oli maanantaista keskiviikkoon aamu kahdeksasta 12:sta. Koulupäivä sisälsi kolme oppituntia. Kaksi kertaa viikossa opiskelimme indonesian kieltä ja kerran viikossa muita oppiaineita, kuten International tourism management, the Indonesian history, ethnology, culture and customs, Economy and business in South East Asia sekä Business law and legal tradition on trade and investment. Joka toinen keskiviikko meillä oli koulun jälkeen workshop, jossa pääsimme tutustumaan Indonesian kulttuuriin ja valtauskontoon, hindulaisuuteen. Workshopeissa laulettiin, tanssittiin, soitettiin, pukeuduttiin hinduvaatteisiin tai punottiin banaanipuun lehdistä hindujuhlakoristeita. Joka toinen torstai meillä oli excursio, jossa tehtiin retkiä eri virastoihin tai kohteisiin Balilla. Suurimmaksi osaksi ne käsittelivät turismia ja matkailua Balilla. Muita kohteita oli esimerkiksi riisipeltojen kastelujärjestelmämuseo ja balilaisen perheen koti. Oppitunnit vaihtelivat opettajan mukaan melko paljon. Toisella indonesian tunnilla puhuimme jatkuvasti ja toisella tunnilla vain kirjoitimme indonesian kielioppia. Muilla tunneilla teimme itse esitelmiä, joita sitten esitimme luokalle, kun taas toisilla tunneilla vain kuuntelimme ja seurassimme opettajan luentoa. Kursseilla oli 80 prosentin läsnäolopakko ja siitä piti ehdottomasti pitää kiinni. Opettajat myös vaativat paljon osallistumista ja aktiivisuutta oppitunneilla, jotka tietenkin vaikuttivat loppuarvosanoihin.

Vapaa-ajalla teimme paljon retkiä ympäri Balia sekä tutustuimme myös viereisiin Gilin, Lombokin ja Lembonganin saariin. Huomasimme, että Bali on uskomattoman kaunis ja vihreä saari, kuten myös viereiset saaret. Meillä oli koulusta viikon pituinen kevät-loma, jolloin lähdin kahden kämppäkaverini kanssa Thaimaahan. Siellä nautimme lomasta, auringosta ja ehkä jopa mukavammasta, vähemmän kosteasta ilmastosta. Teimme vaihtomme aikana retkiä ulkomaille myös viisumin takia, sillä sitä piti uusia tietyin väliajoin. Ensimmäisen kerran opiskelijaviisumi piti uusia kahden kuukauden jälkeen ja silloin menimme Thaimaahan. Balille palatessamme tulimme turisti-visumilla, jolloin oli kuukausi aikaa nauttia Balista. Sen kuukauden jälkeen menimme tutustumaan kehittyneeseen ja täysin erilaiseen Singaporeen ja viimeisen kerran Balilta lähtiessämme lensimme Kuala Lumpurin, Malesiaan. Balilla suurimman osan vapaa-ajasta vietimme kuitenkin kavereiden kanssa rannalla, joko surffaten tai aurinkoa ottaen.

Ensimmäiset kolme kuukautta asuimme tässä viiden tähden luksusvillassa ja totuimme uskomattomaan palveluun. Siivous oli päivittäin, aamupala tuotiin nenän eteen ja saateella ovelta saatettiin tulla saattamaan sateenvarjon kanssa taksiin. Henkilökunta oli siis käytettävissämme 24 tuntia vuorokaudessa ja se sai olon tuntumaan turvalliselta. Tästä villasta tuli meidän kotimme, eikä se loppuen lopuksi enää tuntunut luksukselta. Se oli osa meidän balilaista arkipäivää ja me ehdottomasti nautimme siitä. Meistä ja meidän henkilökunnasta tuli yksi iso perhe kansalaisuudesta, uskonnosta ja kulttuurista riippumatta. Näiden ihanien kolmen kuukauden jälkeen päätimme kuitenkin muuttaa tyttöjen kanssa toiseen hieman halvempaan asuntoon. Se oli mukava pieni villa, joka oli edellistä paremmalla sijainnilla koulua ja keskustaa nähden. Meillä kävi siivooja vain kolme kertaa viikossa ja kerran viikossa puutarhuri eli siellä olimme keskenämme ja se tuntui kuitenkin ihan mukavalta. Vaikka muuttaminen ensimmäisestä kodista oli henkisesti rankkaa, meidän onneksemme pojat eivät muuttaneet ja pääsimme myöhemminkin sinne uima-altaalle tai muuten vain viettämään aikaa. Parasta kuitenkin oli se, että meistä tuli hyviä ystäviä henkilökuntamme kanssa. Kävimme heidän kanssaan välillä ulkona ja he kävivät meillä kylässä. Heistä tuli oikeasti osa perhettä.

Elämä Suomessa

Lähtöpäivä yllätti jälleen. Miten 4,5 kuukautta voi mennä kuin siivillä? Aika loppuu aina kesken, kun nauttii olostaan ja on mukavaa. Niinhän se aina menee. Onneksi saimme viettää vielä kahdeksan päivää Malesiassa ja sulatella ajatusta Suomeen paluusta. Se kahdeksan päivää kului Kuala Lumpurissa shoppaillen, vanhaa ystävää tavatessa ja aurinkoa ottaessa Langkawilla. Malesia oli täydellinen päätös tälle vaihdolle. Nämä kuukaudet olivat enemmän mitä olin koskaan osannut odottanut.

Malesiassa aloimme jo hieman odottaa paluuta Suomeen, mutta kun saavuimme Amsterdamin kentälle ja odotimme Helsingin konetta muiden suomalaisten kanssa, iski shokki. Tämä oli juuri se kulttuurishokki, jonka tiesin saavani palatessani suomeen, mutta se iski kuin nurkan takaa jo Amsterdamissa. Ympärillä puhuttiin suomea, ihmiset stressasivat istumapaikoista ja mitä jos kone on myöhässä ja ennen kaikkea ihmiset olivat kalpean valkoisia. Emme uskaltaneet enää edes keskustella Pauliinan kanssa suomeksi, kun kaikki olisivat ymmärtäneet mitä sanomme ja kaikki olisivat tietäneet meidän olevan suomalaisia. Jos jotain oli sanottavana, puhuimme englantia tai indone-

siaa. Se tuntui luontevammalta. Koneesta Suomi näytti karulta, ei enää palmuja, hiekkarantoja tai turkoosia vettä. Kaikki ne hikiset odottelut ruuhkissa tai päänahka täynnä hiekkaa, joihin olimme tottuneet ja joita olimme oppineet rakastamaan, olivat nyt mennyttä aikaa. Siihen oli vain totuttava. Helsingissäkin meitä pelotti kohdata ne vastassa olevat ihmiset. En tiedä miksi, mutta se tuntui pelottavalta. Ehkä arki ja totuus siitä, että meidän vaihtomme oli nyt virallisesti ohi, oli nyt odottamassa vastaanotto-terminaalissa.

Suomessa Bali on ollut jatkuvasti mielessä ja ikävä on ollut kova. Tälläkin hetkellä on ikävä maailman ystävällisimpiä indonesialaisia, aasialaista maukasta ruokaa, surffaa- mista ja hiekkaa hiuksissa, skootterilla ajamista ja liikenne ruuhkia, polttavaa aurinkoa, hikoilua ja suolaista vettä, iltaelämää, vuoristoa ja riisipeltoja. Onneksi olemme nähneet vaihtoystävienne kanssa kesän aikana monta kertaa, joka on helpottanut hieman Bali-ikävä. Kaikilla tuntuu olevan kova ikävä takaisin ja itse kukin suunnittelee jo paluuta paratiisiin. Mielessä on tuhansia asioita joita Balilla tapahtui, mitä siellä on nähnyt tai kokenut, mutta joita ei vain voi sanoa kuvata. Ihaninta on se, että myös paikalliset ystävät ottavat edelleen jatkuvasti yhteyttä ja kokevat myös ikävää meitä kohtaan. Elämän koulu opetti paljon ja matkailu avasi jälleen.